

“সেই প্ৰিয় সন্তান যোগেশ্বৰ পিতা আহিছে তোমাক ৰাজযোগ শিকাবলৈ, এই যোগৰ পৰা তুমি বিকৰ্মাজীত হৈ ভৱিষ্যতে বিশ্ব মহাৰজা মহাৰানী হবা”

প্ৰশ্ন:- বিকৰ্মৰ পৰা বাচিবলৈ কোনটো প্ৰতিজ্ঞা মনত ৰাখিবো?

উত্তৰ:- মোৰ এক বাবা আন কোনো নাই। এক বাবাৰ লগত সঁচা মৰম ৰাখিবো। এই প্ৰতিজ্ঞা মনত ৰাখিলে বিকৰ্ম নহব। মায়াই দেহ আভিমানলৈ আনি উল্টা কৰ্ম কৰায়। বাবা ওস্তাদ হয়, তেওঁক সুৰণ কৰি মায়াক লগত যুদ্ধ কৰিলে পৰাজয় হব নোৱাৰা।

প্ৰশ্ন:- বাবাৰ নিজৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতি কোনটো কথাৰ আশা আছে ?

উত্তৰ:- যেনেকৈ লৌকিক পিতাৰ বিচাৰে মই সন্তানক পঢ়াওঁ, বেহদৰ পিতাও কয় মই নিজৰ সন্তানক স্বৰ্গৰ পৰী বনাওঁ। সন্তানে মাথো মোৰ কথা মতে চলিলেই শ্ৰেষ্ঠ হৈ যাব।

ধাৰণা:-

১ কোনো ভূত নিজৰ ভিতৰত প্ৰবেশ হব নালাগে, তাৰ বাবে বহুত সম্ভাল ৰাখিবো। কেতিয়াও মায়াক ধুমুহাৰ পৰা ভয় নাখাবো। বেয়া অভ্যাস এৰি দিয়া।

২ সুৰণৰ টোকা লিখি ৰাখিবো (কিমান সময় যাদত থাকিলো), লগতে আত্মিক সেৱাধাৰী হৈ আত্মাক জ্ঞানৰ বেজী লগাবো।

বৰদান:- নিজৰ জীৱন হীৰাৰ দৰে মূল্যবান বনায় লৈ স্মৃতি আৰু বিস্মৃতিৰ চক্ৰ পৰা মুক্ত হোৱা:-

এই সংগম যুগ স্মৃতিৰ যুগ হয় আৰু কলিযুগ বিস্মৃতিৰ যুগ হয়। যদি নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ অভিনয়ৰ, শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৰ সদায় স্মৃতিত থাকিলে হীৰাৰ সমান মূল্যবান হয় আৰু বিস্মৃতি হলে পাথৰ দৰে হয়। এই স্মৃতি আৰু বিস্মৃতিৰ খেল হয়। সংগম যুগৰ ৱাসী হোৱা গতিকে কলিযুগত চক্ৰ লগাবলৈ যাব নোৱাৰা। যদি অলপ হলেও বুদ্ধি যায় তেতিয়া চক্ৰত ফঁচি যাবো কিয়নো কলিযুগখন বহুত আকৰ্ষণীয় হয় কিন্তু সেই আকৰ্ষণে ঠগিব।

শ্লোগান:- নিজৰ কৰ্মইন্দ্ৰিয়ক নিয়ম আৰু আদেশ মতে চলোৱা জনকে সঁচা ৰাজযোগী বুলি কোৱা হয়।